

Samling af Afgørelser

Sag C-657/13

**Verder LabTec GmbH & Co. KG
mod
Finanzamt Hilden**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf)

»Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — restriktioner — opkrævning i rater af skat på ikke-realiserede kapitalgevinster — opretholdelsen af fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne — proportionalitet«

Sammendrag – Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. maj 2015

1. *Præjudicielle spørgsmål — formaliteten — grænser — hypotetiske spørgsmål*

(Art. 267 TEUF)

2. *Etableringsfrihed — traktatens bestemmelser — anvendelsesområde*

(Art. 49 TEUF)

3. *Etableringsfrihed — restriktioner — skattelovgivning — overførsel af aktiver fra et selskab beliggende på den omhandlede medlemsstats område til en anden medlemsstats område — national lovgivning, der foreskriver, at ikke-realiserede kapitalgevinster af disse aktiver skal opgøres, og at opkrævningen af skatten vedrørende disse skal fordeles over ti år — ikke tilladt — berettigelse — opretholdelse af fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne — betingelse — proportionalitet*

(Art. 49 TEUF)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 29 og 30)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 32-35)

3. Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en skattelovgivning i en medlemsstat, som i tilfælde af overførsel af et aktiv fra et selskab beliggende på denne medlemsstats område til samme virksomheds faste driftssted beliggende på en anden medlemsstats område foreskriver, at de ikke-realiserede kapitalgevinster af disse aktiver, som er opstået på den første medlemsstats område, skal opgøres og beskattes, og at opkrævningen af skatten vedrørende disse skal fordeles over ti år.

Det er korrekt, at en sådan lovgivning udgør en restriktion af etableringsfriheden i artikel 49 TEUF, for så vidt som opgørelsen og beskatningen af disse gevinster ikke finder sted ved en tilsvarende overførsel inden for det nationale område, idet sådanne ikke-realiserede kapitalgevinster først beskattes, når de reelt realiseres.

Denne restriktion kan dog begrundes objektivt i tvingende almene hensyn, som er anerkendt i EU-retten. Den pågældende skatteordning er således egnet til at sikre opretholdelsen af fordelingen af beskatningskompetencen mellem de omhandlede medlemsstater, idet den omfatter tilfælde af overførsel af aktiver til et fast driftssted beliggende på en anden medlemsstats område end den omhandlede medlemsstat, hvis indtægter er fritaget fra beskatning i denne sidstnævnte medlemsstat.

Opgørelsen af de ikke-realiserede kapitalgevinster af de overførte aktiver, som er opstået før overførslen, mens den omhandlede medlemsstat har haft beskatningskompetencen, samt beskatningen heraf tilsigter således at sikre beskatningen af disse ikke-realiserede kapitalgevinster, som er opstået, mens denne medlemsstat har haft beskatningskompetencen. Beskatningen af indtægter af de pågældende aktiver, som er opstået efter en sådan overførsel, henhører under den anden medlemsstat, på hvis område det pågældende faste driftssted er beliggende.

En opkrævning af skatten på ikke-realiserede kapitalgevinster i rater over ti år i stedet for en umiddelbar beskatning udgør en foranstaltning, der står i rimeligt forhold til at nå formålet med opretholdelsen af fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne.

(jf. præmis 37, 39, 40, 46, 47 og 51-53 samt domskonkl.)